

РЕШЕНИЕ

№ 4070

гр. София, 24.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 15.06.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **1398** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 3795 от 18.02.2011 година, по описа на Административен съд – София град, подадена от К. Е., ЕИК:[ЕИК], срещу Ревизионен акт(РА) № 23-1001544 от 23.07.2010 г. издаден от Т. Д. И. - на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на екип в при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1995/27.12.2010 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението (О.) - С., при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта му относно непризнати за данъчни цели разходи по фактури, издадени от К. И. ЛЛП - Великобритания за периодите 2007 г. и 2008 г., както и в частта на непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 88 020,79 лв. по фактури № 8 от 01.10.2009 г. и № 9 от 01.01.2010 г., издадени от същото дружество. Пояснява, че в хода на осъществяване на дейността си в България К. Е. получава от К. И. ЛЛП (сдружение с ограничена отговорност със седалище в О. Кралство) консултантски услуги, свързани с недвижими имоти, придобити и управлявани от К. Е.. Тези отношения формално са уредени посредством Споразумение за консултантски услуги, свързани с недвижими имоти, подписано между страните на 12.03.2008г. К. Е. и К. И. ЛЛП изрично са уговорили, че договорът урежда и вече осъществените между тях отношения и предоставените вече от страна на К. И. ЛЛП услуги със задна дата, считано от 01.03.2007г. Според жалбоподателя, представените в хода на ревизионното производство и съдържащи сед в

административната преписка писмени доказателства, които са част от значителна по обем документация, са достатъчни за установяване на реалността на спорните услуги. Сочи, че становището на органа по приходите за нереалност на доставките е формирано в нарушение на установените с ДОПК принципи на обективност и служебно начало и се основава на предположения. По изложените съображения е направено искане за отмяна на ревизионния акт в обжалваната му част.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат С., който поддържа жалбата и направените със същата искания. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – Директор на Дирекция О. – С., при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, юрисконсулт Ш. оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Производството е образувано на основание чл. 112, ал. 1 от ДОПК със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1001544 от 23.02.2010 г., издадена от Е. К. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., оправомощен по силата на Заповед № РД-01-6 от 05.01.2010 г. на директора на ТД на НАП С.. ЗВР е връчена на пълномощник на жалбоподателя на 11.03.2010 г. Определен е срок за приключване на ревизията до три месеца от датата на връчване на заповедта, в случая до 11.06.2010 г., който е в рамките на указания по чл. 114, ал. 1 от ДОПК. Възложено е извършването на ревизия на К. Е. ЕИК[ЕИК] за определяне на задълженията на дружеството, както следва:

- за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периода от 27.02.2007 г. до 31.12.2008 г.;
- за данъци по чл. 194, чл. 195 и чл. 204 от ЗКПО за периода от 27.02.2007 г. до 31.12.2008 г.;
- за данъци по чл. 37, чл. 38 и чл. 42/49 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периода от 27.02.2007 г. до 31.12.2008 г.;
- за данък върху добавената стойност по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за отделните данъчни периоди от 01.10.2009 г. до 31.01.2010 г.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад /РД/ № 1001544 от 25.06.2010 г. от лицата, на които е възложено извършването на ревизия. Връчен е на пълномощник на 01.07.2010 г. Видно от Таблица 1 към РД, предложен е за определяне на дружеството данък върху добавената стойност /ДДС/ за възстановяване, след приспадане на лихви и данъчни задължения, в размер на 851 756,36 лв. при деклариран от лицето ДДС за възстановяване в размер на 940 893,57 лв.

На жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 88 020,79 лв., от които 43 731,02 лв. по фактура № 8 от 01.10.2009 г. и 44 289,77 лв. по фактура № 9 от 01.01.2010 г., издадени от К. И. ЛЛП -Великобритания, с ИН по ЗДДС № BG175460978. Във фактурите е вписан предмет на доставка „Възнаграждение според споразумение за консултантски услуги”.

В хода на ревизията на жалбоподателя е връчено Искане за представяне на документи и

писмени обяснения от задължено лице изх. № 26-К-26 от 11.03.2010 г. Във връзка с процесните фактури е иницирана проверка и на издателя им - чуждестранно дружество, регистрирано на територията на Република България чрез акредитиран представител. Резултатът е обективиран в Протокол за извършена насрещна проверка № 1005383 от 20.05.2010 г. на ТД на НАП С., офис С.-област. Установено е, че от страна на акредитирания представител Т. България Е. са представени компютърни разпечатки на спорните фактури, справки декларации /СД/ по ЗДДС, дневници за покупки и за продажби. Направена е констатация, че единствените документи, включени в отчетните регистри на акредитирания представител, са процесните фактури. Резултатите за двата данъчни периода са ДДС за внасяне съответно за октомври 2009г. в размер на 43 731,02лв. и за януари 2010г. в размер на 44 289,77лв. Сумите са внесени от задълженото лице в законоустановените срокове. Представен е договор за консултантски услуги по недвижими имоти от 12.03.2008 г., подписан между жалбоподателя като възложител и чуждестранния доставчик като консултант, с предмет: проучване и оценка на потенциално подходящи недвижими имоти в съответствие с инвестиционната стратегия на възложителя, преговори, съдействие по въпроси, свързани с наемане на имоти, както и оказване на съдействие при преговорите с финансиращите банки с цел придобиване на недвижими имоти. Констатирано е, че съгласно договора възнаграждението за услугите се изчислява в годишен размер по формула на база определена в началото на годината нетна стойност на активите на жалбоподателя и е платимо на четири равни вноски в началото на всяко тримесечие, като към така формираната цена се прибавят и всички направени от консултанта разходи, включително телекомуникационни такси, пътни разноски, такси и хонорари за оценки на имоти и други, описани в приложения към фактурите. Проверяващият орган е установил, че по обяснение на консултанта фактурираните услуги са с непрекъснато изпълнение и между страните няма подписани протоколи за приемане. Направена е констатация, че не са представени изисканите документи за наличие на технически и кадрови потенциал за извършване на услугите, както и такива за разход на материали, труд и амортизации. Посочено е, че разходите и разноските на консултанта са описани, без да са представени разходооправдателни документи. Въз основа на установеното съставилият протокола орган по приходите е направил извод, че липсват доказателства за реалност на фактурираните доставки.

В съответствие с горните констатации и предвид събраните доказателства ревизиращият орган е приел, че от страна на жалбоподателя не е установена и доказана реалност на доставките по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС и настъпване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС, от което следва, че данъкът по процесиите фактури е начислен неправомерно. Поради това и на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС на жалбоподателя е отказано право на приспадане на данъчен кредит.

Видно от представената по преписката фактура № 8 от 01.10.2009 г., вписан е предмет на доставка „Възнаграждение според Споразумение за консултантски услуги”. Към фактурата е приложено писмо от К. И. ЛЛП до жалбоподателя, с което е направена рекапитулация на разходите - хонорари за консултации за периода на четвърто тримесечие на 2009 г. в размер на 106 430 евро и действително понесени разходи през трето тримесечие на 2009 г. в размер на 5 366,59 евро. Представена е разбивка за разходите по дати на посещения в България на представители на консултанта.

Идентичен е предметът на доставка, вписан в другата спорна фактура - фактура № 9 от 01.01.2010 г. С писмо от 01.01.2010 г. К. И. ЛЛП отчита хонорари за периода първо

тримесечие на 2010 г. в размер на 106 430 евро и действително понесени разходи през четвърто тримесечие на 2009 г. - 6 795 евро. Представена е разбивка на разходите по дати на посещения в България на консултанти.

В отговор на връченото на жалбоподателя Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице изх. № 26-К-26 от 11.03.2010 г. са представени документи по опис с писмо вх. № 26-К-26 от 25.03.2010 г. по регистъра на ТД на НАП С., офис С. област. Дадени са писмени обяснения, съгласно които дружеството разполага с офис под наем на [улица], има наети четирима служители по трудов договор и мениджър по договор за управление. Основният му предмет на дейност е покупка, продажба и отдаване под наем на имоти в България. Описани са придобитите жилищни комплекси, както и отдадените под наем. Представена е декларация за свързани лица, както и такава за сключен договор за счетоводни услуги, като и двете декларации са подписани от представляващия Т. С. Е. - дружество, оказващо счетоводни услуги на жалбоподателя и упълномощено да го представлява. Приложени са оборотни ведомости за спорните периоди, справки за налични материални активи, вземания и задължения, както и справки декларации по ЗДДС, дневници за покупки и дневници за продажби.

На адреса на акредитирания представител на К. И. ЛЛП е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице изх. № 26-К-26 от 05.05.2010 г. В отговор са представени документи с писмо вх. № 16-К-26 от 19.05.2010 г. по регистъра на ТД на НАП С., офис С. област, а именно: копия на спорните фактури, справки декларации по ЗДДС, дневници за продажби и дневници за покупки, плащания на ДДС, договор, писмени обяснения във връзка с фактурираните услуги, начин на калкулиране на цената и нейните елементи, декларация в съответствие с чл. 37, ал. 2 от ДОПК. Представено е писмено обяснение, видно от което К. И. ЛЛП извършва консултантски услуги по управление на недвижими имоти съгласно сключен с жалбоподателя договор. Услугите са описани като: проучване и оценяване на потенциално подходящи имоти, отправяне на препоръки за такива имоти, провеждане на преговори за сделки, съдействие по въпроси, свързани с наем на имоти, съдействие при преговори за банково финансиране. Описан е начинът на договаряне на хонорара, а именно процент от нетната стойност на активите на жалбоподателя плюс всички разходи, направени от консултанта - телекомуникационни такси, пътни разноски на членове на ЛЛП в България, такси и хонорари за оценка на имота, други разходи и такси, които се договарят периодично в писмен вид. Посочено е, че разходите се описват като приложение към издадените фактури, а тъй като характерът на услугите е като такива с непрекъснато изпълнение няма подписани протоколи за приемане.

От акредитирания представител е представен договор за консултантски услуги по недвижими имоти от 12.03.2008 г., сключен между жалбоподателя и К. И. ЛЛП, последният наречен в договора консултант недвижими имоти. В хода на ревизията от представляващия на жалбоподателя е представено писмено обяснение от 13.07.2010 г., в което се твърди, че консултантът предоставя широка гама услуги — проучване и оценяване на потенциално подходящи имоти, отправяне на препоръки за такива имоти, провеждане на преговори за сделки, съдействие по въпроси, свързани с наем на имоти, съдействие при преговори за банково финансиране. Дадено е обяснение, че акционерното участие на съдружниците на консултанта К. И. ЛЛП в К. С. Х. Л. - М., последното собственик на дяловете в дружеството-жалбоподател, е по-малко от 6 %, поради което естеството на договорните взаимоотношения е изцяло търговско. В

същото обяснения представляващият жалбоподателя заявява, че е запознат с услугите, предоставяни от К. И. ЛЛП и може да потвърди, че същите са предоставени. Във връзка с това представя „Подробно описание на услугите, предоставяни през въпросния период: четвърто тримесечие на 2009 г. и първо тримесечие на 2010 г., както и разпечатки от Бюлетин на инвеститорите.

За 2007 г. от К. Е. е подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2210-8925 от 28.03.2008 г. с деклариран резултат след данъчното преобразуване - данъчна загуба в размер на 1 039 295,41 лв.

Ревизиращият орган е установил, че като разход за периода са отчетени суми по фактура № CEOOD-010308 от 01.03.2008 г., същата издадена във връзка с договор за консултантски услуги с К. И. ЛЛП - Великобритания. Установено е, че по дебитата на сметка 602308 - консултантски услуги по недвижими имоти, жалбоподателят е осчетоводил разход в размер на 810 169,30 лв.

Като е взел предвид обстоятелствата, че се касае за разходи за минал период по фактура, издадена в следващ такъв, липсват доказателства за реално престириани консултантски услуги, липсват доказателства за вида на префактурираните разходи, а също налице са отношения на свързани лица по смисъла на пар. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на ДОПК във връзка с пар. 1, т. 13 от ДР на ЗКПО между жалбоподателя и К. И. ЛЛП, ревизиращият орган е приел, че е налице отклонение от данъчно облагане съгласно глава IV от ЗКПО, чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, а именно - заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. На основание на разпоредбата на чл. 26, т.1 и т. 2 от ЗКПО осчетоводеният разход в размер на 810 169,30 лв. не е признат за данъчни цели и декларирания от жалбоподателя финансов резултат за 2007 г., представляващ данъчна загуба в размер на 1 039 295,41 лв., е определен на данъчна загуба в размер на 229 126,11 лв.

По отношение на периода на 2008г. е установено, че от дружеството е подадена годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО вх. № [ЕГН] от 31.03.2009 г., с която е деклариран резултат след данъчното преобразуване - данъчна загуба в размер на 1 203 527,75 лв. Отчетени са разходи за консултантски услуги по фактури, издадени от К. И. ЛЛП и описани подробно в РА общо за сумата 927 864,49 лв.

В хода на ревизията осчетоводените от жалбоподателя разходи за консултантски услуги, на основание на разпоредбата на чл. 26, т.1 и т. 2 от ЗКПО не са признати за данъчни цели и с данъчните основи по описаните в РА фактури е преобразуван счетоводния финансов резултат на дружеството. Декларианият резултат - загуба в размер на 1 203 527,75 лв. е определен на данъчна загуба в размер на 275 663,26 лв.

Ревизията приключва с Ревизионен акт № 23-1001544 от 23.07.2010 г., издаден от Т. Д. И., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К 1001544 от 25.06.2010 г. Заповедта е подписана по заместване от С. И. А., на длъжност началник сектор Ревизии в Дирекция Контрол при ТД на НАП С.. Р. акт е връчен на пълномощник на 30.07.2010 г.

Видно от Таблица 1 към акта, възприето е изцяло предложението на ревизиращия екип досежно определените на жалбоподателя задължения за данъци и лихви, в резултат на което е признат ДДС за възстановяване в размер на 851 646,44 лв., при деклариран от жалбоподателя ДДС за възстановяване в размер на 940 893,57 лв. Не са определени задължения за корпоративен данък. Като е взет предвид размерът на възстановения на дружеството ДДС, с Таблица 3 към РА са определени задължения за донасяне общо в

размер на 14 645,52 лв., в т. ч.: данък върху добавената стойност в размер на 13 353,25 лв. и лихви в размер на 910,56 лв., данък върху представителните разходи в размер на 65,93 лв. и лихви в размер на 315,78 лв.

РА № 23-1001544/23.07.2010 г. е връчен на упълномощено от жалбоподателя лице на 30.07.2010 г. и в законоустановения срок е обжалван пред директора на Дирекция О. – С., при ЦУ на НАП с жалба вх. № 53-06-180/13.08.2010 г. на ТД на НАП – С. град. На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и Директора на Дирекция О. за срок до 27.12.2010 г.

Във връзка с жалбата е постановено Решение № 1995/27.12.2010 г., с което РА е потвърден в обжалваната част. Решението е постановено в рамките на срока, удължен по реда на чл. 156, ал.7 от ДОПК и от компетентен орган. Решаващият административен орган е възприел, че не е доказано реалното извършване на доставка на услуга. Прието е, че липсват доказателства за това кои недвижими имоти е намерил, какви действия е предприел във връзка с това, липсват доказателства за направени от консултанта оценки на недвижимите имоти и не са представени доказателства за предоставени консултации. В самия договор услугите са формулирани общо, при липса на конкретни параметри. Не става ясно какви действия са предприети от консултанта и какви конкретни услуги са извършени.

Решение № 1995/27.12.2010 г. на директора на Дирекция О. – С. е връчено на упълномощено от жалбоподателя лице на 30.12.2010 г. Жалбата срещу потвърдения с решението РА № 23-10011544/23.07.2010 г. е подадена чрез административния орган на 13.01.2011 г., в рамките на законоустановения в разпоредбата на чл. 156, ал.1 от ДОПК 14-дневен срок.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и от лице, което притежава процесуална легитимация - адресат на оспорения акт, с който се определят задължения. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА № 23-1001544/23.07.2010 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.118, ал. 2 ДОПК във вр. с чл. 7, ал.1, т.4 от Закона за НАП в кръга на определените му правомощия съгласно Заповед за определяне на компетентен орган № К-1001544/25.06.2010г., издадена от орган по приходите, който е оправомощен на основание чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК и чл. 11, ал.1, т. 1 и ал. 3 от ЗНАП и по силата на Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г., издадена от директора на ТД на НАП С..

РА е издаден в предвидената в закона писмена форма и съдържа изискуемите, съгласно разпоредбата на чл. 120, ал.1 от ДОПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават самостоятелно основание за отмяна.

Р. акт се оспорва в частта му относно направените корекции на декларирания

данък върху добавената стойност за периодите месец октомври 2009 г. и месец януари 2010 г. и на декларирания от жалбоподателя финансов резултат по ЗКПО за данъчни периоди 2007 г. и 2008 г.

Съгласно чл. 68, ал. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка.

Доставките с право на данъчен кредит, условията и периодът за упражняване на правото на данъчен кредит са регламентирани в чл. 69, чл. 71 и чл. 72 от ЗДДС.

Понятието „доставка” е дефинирано в разпоредбата на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС и означава прехвърлянето на собственост върху стока или други вещни права върху стока, извършването на услуга, когато се извършват срещу насрещна престация на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи. Според чл. 9 от ЗДДС услуга означава всичко, което има стойност и е различно от стока и пари /в обращение като законно платежно средство/. Удостоверяването на доставката или нейното реално осъществяване, в случаите когато се касае за минал период спрямо този на ревизията, следва да бъде установено след анализ на резултатите от конкретната доставка при получателя. По-конкретно, когато се касае за доставка на стока, следва да се установи дали получателят разполага със същата или съответно доказателства за разпореждане със стоката или влагането ѝ в продукция. В случай че се касае за извършване на услуга, следва да бъде удостоверен резултата от извършената услуга при получателя или да бъдат представени доказателства за използване на полученото. Цитираната законова дефиниция изисква фактическо наличие на резултат от осъществената доставка, безспорно удостоверяване на обстоятелството, че получателят е придобил предмета на доставката, което му дава основание да претендира право на данъчен кредит за платения във връзка с доставката ДДС. Другият необходим елемент, според законовата дефиниция за доставка, е същата да е извършена на основание на сключена сделка или с цел такава да се сключи. Когато бъде удостоверено получаване на предмета на доставката и наличието на основание между доставчик и получател, то следва да се приеме, че положителния факт на доставката е установен. Следва да се има предвид, че обстоятелството, че не е установено по безспорен начин наличието на персонал при конкретен доставчик, не означава че същият не е могъл да осъществи доставката. Законът поставя като условие наличието на доставка на стока или на услуга, а не наличие на персонал или собствени Д..

В тежест на получателя по доставката е да удостовери, че реално е придобил собственост върху стока или се ползва от резултата на извършена услуга. Не следва в негова тежест да се вменява удостоверяването на обстоятелства, касаещи търговската дейност на доставчика му. Както бе подчертано по-горе, законното изискване обхваща фактическо наличие на предмета на доставката у получателя, към момента на извършването ѝ. Разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС изискват наличие на доставка по смисъла на ЗДДС, но такава има, когато получателя реално е придобил стока или ползвал услуга.

В хода на ревизията и на административното производство са представени доказателства за реално извършване на процесните услуги съгласно чл. 9 от

ЗДДС: споразумение за консултантски услуги, приемо-предавателен протокол, тримесечни бюлетини за съответното и останалите тримесечия на 2010 г., медийни публикации, планове за действие и графици за срещи, проект за развитие на дейността. Данъкът по фактурите е начислен и отразен в дневника за продажби и справката-декларация за съответните периоди.

Представени са и доказателства от страна на доставчика, че разполага с необходимата кадрова обезпеченост за извършване на услугите, а именно съдружниците на консултанта, които разполагат с капацитет, познания и квалификация за това. Следва да се отбележи, също така, че разходите, извършени от доставчика, не е задължително да са на територията на страната и да бъдат въз основа на български документи, в случая по-скоро фактурираната сума е въпрос на търговски взаимоотношения. Видно от събраните в хода на ревизията доказателства при извършената на К. И. ЛЛП проверка, както и от констативната част на РД, дружеството не е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, а начисленият данък върху добавената стойност по процесните фактури е внесен изцяло и ефективно в законоустановения срок.

При така установените факти и обстоятелства настоящата инстанция намира, че е осъществен фактическият състав на чл. 68, ал. 1 от ЗДДС, поради което за жалбоподателя е налице право на данъчен кредит по процесните доставки и актът в обжалваната му част относно определените задължения по реда на ЗДДС следва да бъде отменен.

За периода на финансовата 2007г. финанасовият резултат на жалбоподателя е увеличен поради непризнати разходи, на основание чл. 26, ал.1 и 2 от ЗКПО. По реда на тази разпоредба не се признават за данъчни цели следните счетоводни разходи: разходи, несвързани с дейността; разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. В мотивите на РА и РД са развити доводи за липса на реалност на фактурираните доставки, с изпълнител К. И. ЛЛП – Великобритания, поради което е цитирана и нормата на чл. 16, ал.2, т.4 от ЗКПО, според която за отклонение от данъчно облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

По делото е безспорно установено, че за осчетоводените разходи за услуги през финансовата 2007г. в размер на 810 169,30 лв., с доставчик К. И. ЛЛП не е налице издаден финансов документ в периода на извършването им. Като такъв документ е посочена фактура № CEOOD-010308 от 01.03.2008 г., издадена във връзка с договор за консултантски услуги с К. И. ЛЛП – Великобритания. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал.1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на [Закона за счетоводството](#), отразяващ вярно стопанската операция. В случая за извършения разход от 810 169,30 лв. не е налице издаден документ в момента на извършването му. За периода на 2007г. не е издаван първичен счетоводен документ, който да обоснове осчетоводяването на посочения разход, поради което законосъобразен се явява направения извод в РА, за наличие на основание този разход да не бъде признат за данъчни цели по реда на чл. 26, ал.2 от ЗКПО.

Основанието относно непризнаването на разход в размер на 927 864,49 лв. за

отчетната 2008г. е същото като за предходния период, като ревизиращият орган е обосновал заключението си с довода, че както за периода 2007 г., така и за период 2008 г. е установено, че жалбоподателят не представя фактури в превод на български език, каквото е изискването на чл. 3, ал. 2 от ЗСч. Посоченият довод не води задължително до документална необоснованост на осчетоводения разход. На основание разпоредбата на чл. 55, ал.2 от ДОПК органът по приходите е следвало да извърши превод на документа, за сметка на ревизираното лице. След като това не е направено и не е установено действителното съдържание на счетоводния документ, при положение, че ревизиращият орган е имал възможността да го направи, недоказан се явява изводът за установена документална необоснованост на осчетоводените разходи.

Независимо от изложените доводи за наличие на обстоятелства по чл. 16, ал.2, т. 4 от ЗКПО относно направените разходи в размер на 810 169,30 лв. за отчетната 2007г. и в размер на 927 864,49 лв. за отчетната 2008г. тези разходи не са признати на основание чл. 26, ал.1 и 2 от ЗКПО, поради което съдът се произнася относно законосъобразността на определеното по този ред задължение.

На основание изложените в решението аргументи, Ревизионен акт № № 23-1001544 от 23.07.2010 г. издаден от Т. Д. И. - на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на екип в при ТД на НАП С. следва да бъде отменен, в частта му относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 68, ал.2 от ЗДДС, в размер на 43 731,02лв. за данъчен период 01.10.-31.10.2009г., по фактура № 8/01.10.2009г., издадена от К. И. ЛЛП – Великобритания, относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 68, ал.2 от ЗДДС, в размер на 44 289,77лв. за данъчен период 01.01.-31.01.2010г., по фактура № 9/01.01.2010г., издадена от К. И. ЛЛП – Великобритания, както и в частта относно непризнати за данъчни цели разходи по фактури, издадени от К. И. ЛЛП - Великобритания за периода 2008 г.

При този изход на спора и с оглед изрично заявената претенция на жалбоподателя, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК следва да бъде присъдена съответната част от направените във връзка с делото разноски, за които са представени доказателства. В случая това е държавна такса в размер на 53,00 лв. и адвокатско възнаграждение в размер на 21 452,44 лв. На ответника следва да бъде присъдено съответно юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд - София

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К. Е., ЕИК:[ЕИК], Ревизионен акт 23-1001544 от 23.07.2010 г. издаден от Т. Д. И. - на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на екип в при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1995/27.12.2010 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението - С., при ЦУ на НАП, както следва:

в частта относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит за данъчен период 01.10.- 31.10.2009г. – в размер на 43 731,02лв., по фактура № 8/01.10.2009г., издадена от К. И. ЛЛП – Великобритания и непризнато право на приспадане на данъчен кредит за данъчен период 01.01.- 31.01.2010г. – в размер на 44 289,77лв., по фактура № 9/01.01.2010г., издадена от К. И. ЛЛП – Великобритания

в частта относно непризнати разходи в размер на 927 864,49 лв., на основание чл. 26, ал. 1 и 2 от ЗКПО за периода 01.01.-31.12.2008г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Е., ЕИК:[ЕИК], срещу Ревизионен акт 23-1001544 от 23.07.2010 г. издаден от Т. Д. И. - на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на екип в при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1995/27.12.2010 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението - С., при ЦУ на НАП в останалата част.

ОСЪЖДА Директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението – С., при ЦУ на НАП, [населено място], ул А. № 21, да заплати на К. Е., ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление [населено място], [улица], ет.4, представлявано от М. Б. и Х. М. разноски в размер на 14 815,00 лв. / четиринадесет хиляди осемстотин и петнадесет лв./.

ОСЪЖДА К. Е., ЕИК:[ЕИК], с адрес на управление [населено място], [улица], ет.4, представлявано от М. Б. и Х. М. да заплати на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението – С., при ЦУ на НАП, [населено място], ул А. № 21, разноски в размер на 1760,00 лв. / хиляда седемстотин и шестдесет лв./.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: